

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-087/2015

Priština,
22. mart 2017.

U postupku:

Z. Đ.

žalilac

protiv:

-

tuženi

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsednik veća, Krassimir Mazgalov i Beshir Islami, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/255/2014 od 27. avgusta 2014. (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA13367), nakon zasedanja održanog dana 22. marta 2017, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba koju je podneo Z. Đ. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/255/2014 u vezi sa zahtevom br. KPA13367.
2. Potvrđuje se odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/255/2014, u delu koji se tiče zahteva br. KPA13367.

Istorijat postupka i činjenično stanje

1. Dana 5. septembra 2009, Z. Đ. (u daljem tekstu: žalilac) je podneo zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI) u ime svog pokojnog oca T. Đ., tražeći vraćanje u posed dve (2) kuće, površine 50 m² i 100 m², dok je zemljište na kome se kuće nalaze površine 00.12.00 ha, na lokaciji Krpimej, opština Podujevo (u daljem tekstu: predmetna imovina). Žalilac nije naveo broj katastarske parcele na kojoj se imovina nalazi.
2. Žalilac je izjavio da je njegov otac kupio predmetnu imovinu, dok je do gubitka poseda nad predmetnom imovinom došlo usled okolnosti na Kosovu iz 1998/1999.
3. U prilog zahtevu, žalilac je dostavio sledeća dokumenta KAI:
 - kupoprodajni ugovor zaključen dana 30. marta 1961. između V. Š, u svojstvu prodavca, i T. Đ. i K. L, u svojstvu kupaca. Predmet kupoprodaje je bilo zemljište sa kućom i šupom. Na ugovoru ne stoji ni broj katastarske parcele na kojoj se nalazila predmetna imovina, kao ni površina zemljišta koje je bilo predmet kupoprodaje;
 - priznanicu od 30. marta 1961. u kojoj stoji da je prodavac primio iznos od 350.000 dinara (jugoslovenska valuta) od T. Đ. i K. L. na ime kupoprodajne cene;
 - kupoprodajni ugovor br. 2148 zaključen dana 31. decembra 1965. između Poljoprivredne zadruge Krpimej, u svojstvu prodavca, i T. Đ, u svojstvu kupca. U ugovoru stoji samo površina od 00.05.59 ha;
 - priznanicu br. 1308 od 31. decembra 1965. u kojoj stoji da je otac žaliooca platio iznos od 8500 dinara (jugoslovenska valuta), ali se ne vidi za šta je platio;
 - izvod iz matične knjige umrlih br. 203-58/06-08-4231 od 26. jula 2005. iz Matične službe Opštine Podujevo, gde se vidi da je T. Đ. preminuo dana 31. maja 1996;
 - izjavu svedoka br. 8990/09 overenu na Prvom opštinskom sudu u Beogradu dana 9. jula 2009, gde su B. O. i M. R. posvedočili da su T. i T. Đ. ista osoba.

4. Obaveštenje o zahtevu je postavljeno dana 20. januara 2008. Utvrđeno je da je predmetna imovina zauzeta, kuću je zauzeo M.G. koji nije tvrdio da ima zakonska prava nad predmetnom imovinom.
S obzirom da žalilac nije naveo broj katastarske parcele, niti bilo koji drugi podatak u vezi sa zemljištem na kome se nalazi predmetna kuća, postoji sumnja u pogledu pouzdanosti izveštaja o obaveštenju u vezi sa predmetnom imovinom.
Izvršni sekretarijat KAI smatra da zahtev nije osporen jer ni jedna druga strana nije podnela odgovor u zakonski predviđenom roku od 30 dana, shodno članu 10.2 Zakona br. 03/L-079.
5. Izvršni sekretarijat KAI nije uspeo da pronade ni jedan od dokaza koje je podneo žalilac, uprkos uložanim naporima. Prema izveštaju o verifikaciji od 31. oktobra 2013, ne postoji imovina upisana na oca žalioca u Opštinskom katastru u Podujevu.
6. Izvršni sekretarijat KAI je kontaktirao žalioca i rečeno mu je da dostavi dodatnu dokumentaciju kojom može da dokaže prava koja potražuje. Takođe, Izvršni sekretarijat KAI je dostavio žaliocu informativni dopis u kome je zatražio od žalioca da dostavi dodatnu dokumentaciju i kojim ga je obavestio da ukoliko ne dostavi traženu dokumentaciju, njegov zahtev može da bude odbijen od strane Komisije. Žalilac je primio dopis dana 14. oktobra 2013. (strana br. 154 spisa predmeta). Žalilac nije odgovorio Izvršnom sekretarijatu KAI.
7. Dana 27. avgusta 2014, KIZK je u odluci KPCC/D/R/255/2014 odbila zahtev žalioca, uz obrazloženje da nije uspeo da dokaže vlasničko ili neko drugo imovinsko pravo nad predmetnom imovinom neposredno pre ili nakon sukoba iz 1998-1999.
8. Odluka je uručena žaliocu dana 28. oktobra 2014, a on je podneo žalbu dana 26. novembra 2014.

Navodi žalioca

9. Žalilac osporava odluku KIZK i navodi da je zasnovana na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, kao i da sadrži povredu proceduralnog i materijalnog prava.
10. Žalilac navodi da je njegova porodica stekla predmetnu imovinu putem dva (2) kupoprodajna ugovora, jednog zaključenog između Poljoprivedne zadruge Krpimej i njegovog pokojnog oca, a drugog zaključenog između njegovog oca i K. L, u svojstvu kupaca, i V. Š, u svojstvu prodavca kuće. Kupoprodajna cena je isplaćena i priznanica je dostavljena uz zahtev, ali, prema žaliocu, nije izvršen prenos imovinskih prava na ime njegovog oca.
11. Žalilac je naveo da je njegova porodica imala posed nad predmetnom imovinom do 1999, kada je morala da napusti Kosovo iz opšte poznatih razloga. Shodno tome, navod da žalilac nije uspeo da dokaže vlasništvo ili pravo korišćenja predmetne imovine nije tačan.

12. Na osnovu navedenog, žalilac traži od Vrhovnog suda da usvoji njegovu žalbu kao osnovanu i da mu potvrdi pravo na vraćanje u posed predmetne imovine.
13. Uz žalbu je priložen i izvod iz posedovnog lista br. 64 koji je izdao Katastar izmešten u Kruševac dana 18. novembra 2014, u kome su 2 katastarske parcele navedene na ime V. Đ. (deda žalioca).

Pravno obrazloženje

Prihvatljivost žalbe

14. Žalba je podneta u roku od 30 dana, kao što je predviđeno članom 12.1 Zakona br. 03/L-079 i prihvatljiva je.

Meritum žalbe

15. Vrhovni sud je razmotrio ožalbenu odluku, shodno članu 194 Zakona o parničnom postupku br. 03/L-006 (u daljem tekstu: ZPP), i nakon procene žalbenih navoda, utvrdio je da je žalba neosnovana.
16. Vrhovni sud smatra da je KIZK donela ispravnu odluku kada je odbila zahtev.
17. Shodno članu 3.1 Zakona br. 03/L-079, podnosilac zahteva ima pravo na nalog od strane KIZK ukoliko „dokaže“ vlasničko pravo ili pravo korišćenja privatne imovine, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, kao i ako dokaže da takvo pravo ne može da ostvari zbog okolnosti koje su direktno povezane sa ili su proistekle iz oružanog sukoba na Kosovu koji se odigrao između 27. februara 1998. i 20. juna 1999.
18. Prema toj zakonskoj odredbi, žalilac je morao da podnese dokaze kojima bi dokazao vlasničko pravo nad predmetnom imovinom ili pravo korišćenja predmetne imovine.
19. KIZK je zasnovala svoju odluku na činjenici da žalilac nije dostavio dokaze koji su mogli da budu verifikovani od strane KAI, da je njegov otac nosilac imovinskog prava i da uživa vlasničko pravo nad predmetnom imovinom, a ni Izvršni sekretarijat nije uspeo da pribavi takve dokaze po službenoj dužnosti.
20. Kupoprodajni ugovor od 30. marta 1961. i kupoprodajni ugovor od 31. decembra 1965. nisu overeni na nadležnom sudu. Shodno tome, nemaju pravno dejstvo.
21. Žalilac je sam izjavio da nikada nije izvršen prenos predmetne imovine na njegovog oca.
22. Žalba koju je podneo žalilac sadrži iste navode koje je izneo pred KIZK. Nisu dostavljeni novi dokazi u žalbi.

23. Shodno navedenom, Vrhovni sud smatra da je KIZK donela ispravnu i osnovanu odluku u propisnom postupku. Stoga, sud smatra da nije došlo do povrede materijalnog i proceduralnog prava, niti da je činjenično stanje pogrešno ili nepotpuno utvrđeno.
24. Što se tiče novih dokaza koji su predloženi, sud ih nije uzeo u obzir, shodno članu 12.11 zakona br. 03/L-079 koji glasi:
- Vrhovni sud neće da prihvati niti da razmatra nove činjenice i materijalne dokaze koje prezentuje bilo koja strana u vezi žalbe osim ako se pokaže da te činjenice i dokazi nisu razumno mogli da budu poznati strani koja ih je podnela.*
25. Shodno navedenom i shodno članu 13.3 (c) Zakona br. 03/L-079, odlučeno je kao što stoji u izreci presude.

Pravna pouka

Shodno članu 13.6 Zakona br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i izvršiva i ne može se osporiti redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Sylejman Nuredini, predsednik veća

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Beshir Islami, sudija

Sandra Gudaityte, zapisničar EULEX-a